

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Decima-Sexta. De verbis Iesu, & munditia cordia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

DECIMA - SEXTA.

De verbis Iesu, & munditia cordis.

1. *Verba, qua ego locutus sum vobis, spiritus & vita sunt. Si sacra Iesu verba capere desideras, ad interiora te conuerte, & disce in spiritu ambulare. In Iesu enim verbis viuitur, & in talibus vita spiritus tui. Est siquidem Iesus ignorantiae lumen, & vernicum doloris solamen. Audi ergo verbum, quod egreditur de ore Dei, & de labijs benedicti Iesu. Ait namque mundissimus Iesus: Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Altum verbum, quia ab Altissimo prolatum. Magna promissio, sed à summa veritate firmata.*

2. *Beati mundo corde. O dulce dictum, quod meritò inuitat ibidem animum ad beatitudinis promissum. Nam Deus est præmium, & nihil hic sonat terrenum. Si placet beatitudo promissa, placeat & cordis munditia, ut videoas Deum Deorum in Sion. Ad cor mundandum tota vigilet intentio, & crebra feruescat oratio. Habet enim cor serenum, infinitum bonum sibi promissum. Sperne igitur mundum, & obtinebis cælum. Relinque creaturas, & invenies creatorem. Desine temporalia, & dabantur tibi semper eterna. Non possunt simili lance pensari cælum & terra, nec potest pariter frui Deus cum creatura. Qui creatis rebus innitur, Deo vacare impeditur. Mundus à mundanis, & liber à passionibus, cœlesti visione fit dignus. Quanto enim quis mundior, tanto Deo gratior. Deus lux est, & lucidos amat. Deus puritas est, & impuros reprobat. Fragilis est amor mundi, insatiabilis usus omnium rerum: quod autem manet in æternum, hoc animæ verum bonum. Crescit amor summi boni, omni remunda contempta. Orietur tibi gaudium intrinsecus, si fortiter virtus reluctaris: dumque foris nil transitorium appetis, splendor lucis æternæ clarius insulget. Sancto viro grauis est naturæ necessitas: carnis verò voluptas casto cordi infernal is calamitas. Nihil enim aliud pariunt carnales illecebrae, quam incendia æternæ gehennæ. Det Deus hęc præcauere, & angelicæ puritatis dignitatem seruare.*

3. *Iuvant maximè ad cordis munditiam, perfectus contemptus seculi; abnegatio sui propter amorem Christi, & frequens meditatio Verbi incarnati. Munda itaque speculum cordis, si Deum intueri concupiscis. Delectabilissimum est, veritatem atque æternam sapientiam speculari. Ad statum purioris vitæ, perducit interioris hominis reformatio sana. Seducit autem & confundit mentem*

mentem curiosa sectatio sensibilium. Trahatte audiē ad interna gustanda, optabilis mentis tranquillitas: qua suauiter fruuntur, qui in puritate vitam agunt. Si huius puritatis gestis habere delicias, caue turbationes, atque turbationum resera materias. Nil altum, nil delicatum, nil curiosum, nil transitorium concupiscas, & maximas inquietudines amputasti. Siquidem ab omni temporalitate remotus, liber pergit ad Deum. Qui enim à nullo tencitur, cælum facile concendit, dum orat. Nec mundi moles, nec carnis mollities, hunc retardare potest. Penetrat & aëreas potestates securus, puræ conscientiæ custos. Multum desideranda est hæc cordis puritas, quæ Deum & Angelos sibi facit amicos. Pro hac beatitudinis gratia luctandum fortiter, orandum frequenter, operandum non segniter. Beatus munditiæ in humilitatis valle fundatur, precibus acquiritur, fletibus enutritur.

4. O quam grata & decora est hæc virtus, quæ omnes passiones transcendit, & impassibili Deo optat vniri. Puritati namque cedit omne nefandum, subest illi omne creatum. Agit enim cum Deo integrè & sincerè, ideo vinci non nouit, sed in omnipotente omnia excedit. Famulantur huic superiora, & insimil cooperantur ad bonum. Hanc fugiunt dæmones, hanc zelant Angeli, verentur carnales, amplectuntur spirituales. Sanctus David post humiliem peccatorum confessionem, petit sibi cordis præstari munditiam, dicens: *Cor mundum crea in me Deus.* Deflet delicta peracta, arguit se insipienter egisse, precatur carnis exuritam: ut possit in conspectu Dei iterum mundus inueniri, & salutari lætitia repleri, nec umquam ad illicita gesta deuolui.

5. Hæc cordis munditia scala est rectissima, clarissima, firmissima, attingens cacumen cali, & perueniens ad intuitū gloriæ Dei. *Gloria hæc est omnibus sanctis eius:* O pulcherrime Iesu, author omnis puritatis, qui mundis corde eterna promisi gaudia; da mihi hanc electam & preciosam virtutem, gemmis & auro clariorem perpetuò possidere: ut omni peccati contagione remota, libera mente in fragili carne tibi grata deseruam; & quicquid puritatē impedire potest, funditus abijcam: totisque desiderijs tibi nitar adhærere, quamdiu inter mundi turbines viuo misellus, donec me iubetas aspectibus tuis assisti: tuncque secundum magnam misericordiam tuam, propitius mihi esse digneris.

DECIMA-SEPTIMA.

De amore Iesu, & abnegatione sue.

Ioh. 12.

1. **Q** VI amar animā suam, perdet eam. Hæc loquitur amatissimus Iesus, volēs te separare à mundi curis & illecebris. *Ecce amor, & per-*